

Datum konání: 16. – 20. 8. 2026

Místo konání: Čichořice

Důvod konání: Letní pobyt

Přítomni:

Bartoloměj Tobiáš

Ondřej Kiml

Aleš Dvořák

Dominik Petrář

Michal Šulga

Kristýna Voňková

Sára Kimlová

Josef Pešička

Adam Měkota

Václav Suchánek

Viola Vottová

Zora Měkotová

Eliška Jandová

Jakub Janda

Eliška Kořínková

Max Kořínek

Václav Vott

Tereza Randová

Sára Kimlová

Stanislav Šilhán

Klára Keprtová

Francesca Trevisan

Clotilda Trevisan

Tereza Hanslová

Kateřina Telehová

Vedoucí:

Miroslav Obst

Veronika Leváková

Michaela Voňková

Tobiáš Martinek

Vojtěch Šmejkal

Jan Šmejka

Martina Leváková

Kateřina Leváková

Instruktoři

Roman Lucký

Jindřich Linhart

Letní pobyt

Neděle:

Odpoledne jsme se sešli na hasičárně a těšili se, že vyrazíme do Číchořic. My, co jsme jeli v tranzitu, jsme ještě museli počkat na zapomenutá rovnátka, a pak už jsme se také vydali na cestu. Tu jsme zvládli bez problémů a vystoupili v Číchořicích. Tam jsme se rozdělili na pokoje a chatky a vyběhli si vybalovat. Následovala svačina, během které nás vedoucí rozdělili do týmů a oznámili bodování úklidu. Po svačině se hrála celotáborová hra. Hledali jsme schované otázky. Jednu z nich dali vedoucí i do řeky, a tak jsme pro ni museli jít řekou. Vítězný tým si pak mohl zvolit týmovou barvu a šli jsme si skládat naše týmové písně. Moc nám to nešlo, narozdíl od večere, kterou jsme zvládli tak dobře, že na vedoucí nezbyla.

Pondělí:

Druhý den nás vedoucí probudili a utíkali jsme na rozcvičku. Po ní byla snídaně a trénink na ZHVB až do oběda. Po něm a poledním klidu jsme si šli vyrábět týmové figurky. Ty nám pak vedoucí týmu schovali a my je museli najít. Když se nám to podařilo, přišlo další překvapení. Cílem bylo naši figurku zasáhnout co nejvícekrát tenisovým míčkem. Potom nám vedoucí pustili film o nás, Mimoních, a po jeho zhlédnutí jsme šli spát.

Úterý

Třetí den též začal rozcvičkou, kterou následoval další trénink ZHVB a pak zápas v přehazované. Na ten navázal oběd a polední klid. Následovala další hra. Museli jsme rozluštit dvě šifry a ty nám řekly, abychom běželi krátkou trasu, na které byly umístěny otázky a Gru. A právě Gru se stal kamenem úrazu dvou ze tří týmů, které ho i přes

vedoucích nulovou snahu ho schovat nezvládly najít. Na útěchu jsme dostali svačinu a šli hrát další hru. Cílem bylo najít schované úkoly a splnit je, zatímco zbývající dva týmy si vyráběly mimoňí trička. Během této hry nám šlo hledání mnohem lépe, a tak po večeři zbyl čas na další díl mimoňích příběhů.

Po něm jsme měli jít spát, ale vedoucí nám připravili překvapení v podobě noční hry. Cílem bylo najít vedoucí ve správném pořadí a získat od nich razítka. Dva vedoucí nás ovšem úplně převezli a schovali se spolu – jeden na zemi a druhý na stropě. Bohužel tenhle plán jim vyšel a my jsme se kompletně zafixovali na toho na zemi. Nebyli jsme schopní najít toho na střeše, a tak vítězství slavili vedoucí a my šli spát poražení.

Středa:

Čtvrtý den ráno morálce nepřidala ani rozcvička, kterou jsme všichni museli absolvovat. Následoval další trénink na ZHVB a oběd. Po něm jsme absolvovali ostrý trénink na ZHVB. Ten se skládal ze dvou okruhů a byl úplně stejný jako opravdový závod. Poté, co jsme trénink dokončili, nám vedoucí dali volný program, který jsme využívali na trampolíně a hraním volejbalu, i když nám to vůbec nešlo a většinu volejbalu předváděli vedoucí. I večer jsme dostali větší volno, a tak jsme si udělali párty a hráli židličky a sochy, až dokud nebyl čas jít spát.

Čtvrtek:

Poslední den jsme již dostali volno a mohli trávit čas, jak chceme. Bylo velké vedro, a tak jsme byli hlavně ve stínu, kde jsme prohlíželi staré fotky, kreslili a hráli hry. Čas odjezdu se rychle blížil, a tak nás vedoucí poslali si zabalit a vyčistit chatky. Pak už přišel čas na

vyhlášení, kde jsme všichni dostali ceny a diplomy, naposledy se rozloučili a vyrazili zpět na hasičárnu.

/Zapsal Vojtěch Šmejkal/